

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **Z.W.**,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 marca 2025 r.,  
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia  
w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie  
z dnia 24 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 11/24,  
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

**postanowił**  
**nie uwzględnić wniosku.**

[WB]

## UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 6 listopada 2023 r., II K 27/22, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 24 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 11/24, Z.W. został skazany za przestępstwa z art. 296 § 1 k.k. oraz z art. 296 § 1 i 3 k.k. na kary pozbawienia wolności. W ich miejsce orzeczono karę łączną roku pozbawienia wolności i warunkowo zawieszono jej wykonanie na okres próby 3 lat. Orzeczono również grzywnę - na podstawie art. 71 § 1 k.k., obowiązek z art. 72 § 1 pkt 1 k.k., środek karny - na podstawie art. 41 § 1 k.k. oraz obowiązek częściowego naprawienia szkody - na podstawie art. 46 § 1 k.k.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wywiódł obrońca skazanego.

Podnosząc wystąpienie uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

W kasacji zamieszczono również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny. Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia.

Należy jednak podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Stanowisko Sądu Najwyższego, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, jest od lat niezmiennie. O sytuacji uzasadniającej wstrzymanie wykonania orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym można mówić wówczas, gdy dokonując choćby pobieżnej analizy kasacji, można nabrać przekonania o jej zasadności ze względu na rangę podniesionych zarzutów i ich oczywistą zasadność.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności kasacji, stwierdzić trzeba, że mimo wagi podniesionego w kasacji uchybienia, w realiach rozpoznawanej sprawy nie można mówić o oczywistej, wprost rzucającej się oczy zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Wynika to z charakteru przyczyny odwoławczej, na którą powołuje skarżący, a której wystąpienie z uwagi udział w składzie osoby powołanej na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), wymaga - zgodnie z powołaną w kasacji uchwałą składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA 1-4110-1/20) - stwierdzenia, że wadliwość procesu

powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]